

KAUNO A. MARTINAČIO DAILĖS MOKYKLA

Justina Gražulevičiūtė 4D kl.

„Delikatesas“

Darbo vadovai mokytojai metodininkai Gvidas Latakas ir Remigijus Sederevičius

Baigiamojo darbo aprašas

Visą gyvenimą turėjau stiprią meilę gamtai. Norą kalbėti už tuos, kurie negali. Būtent tai ir įkvėpė mane šiam darbui. Pradėjus baigiamąjį darbą turėjau labai daug minčių ir buvo labai sunku nuspręsti, ką daryti. Kaip tik tuo metu pažiūrėjau dokumentiką apie ryklius. Mane labiausiai sukrėtė dokumentikoje matyta ryklių gyvenimo realybė. Savo kūrinyje norėjau pavaizduoti, kaip siekdami patenkinti savo fiziologinius poreikius, neatskreipiam dėmesio, kaip nukenčia kiti. Visą gyvenimą buvome mokinami, kad rykliai – mūsų didžiausi priešai, tačiau nesusimąstome, kokį vaidmenį užimame jų gyvenime. Milijonai ryklių per metus yra medžiojami dėl jų pelekų, o ryklių pelekų sriuba tapus norma daugumoje rytų šalių. Sumedžioti rykliai yra išmetami atgal į vandenyną be savo pelekų ir paliekami kankintis, kol numiršta. Gyvename laikotarpyje, kai mielo, pūkuoto augintinio gyvybė yra išaukštinama, o milijonų kitų gyvūnų gerovė yra ignoruojama. Tai atskleidžia žmogaus godumą ir empatijos trūkumą.

Paveikslo centre vaizduoju ryklį be pelekų, krentantį į konservų dėžutę. Ryškios spalvos, žyminčios ryklio nukraujavimą, atskleidžia trumpą skonio pasimėgavimą, kuris slepia savyje ilgą skausmo ir kančių jausmą, o konservų dėžutėje gulintys negyvi rykliai simbolizuoja žmonių elgesio pasekmes.